

PJESME

josip sever
diktator

ljutovidu i anni mariji posvećujem

zagreb 1969

Naslovnica zbirke Diktator (Zagreb, 1969)

DIKTATOR (1969)

ljutovidu i anni mariji posvećujem

MUZIKA VIDA

sjajni dragulji žive planete
muziče svjetlosni efekti.
ptice muzike
na mozak slete
i čitav duh u svjetlu trepti.
poptičen je jutarnji pločnik
cvrkut u svakom novom oku.
neki svevisoki moćnik
trpi jastreba o boku.
prate me stravične ptice harpije
mogu isključivat sve ove oči
te ptice što lete s ove hartije
u drugu, mističnu bjelinu.
kada je moćnik još visočiji
a očaj sljepački sve jači
i sve gušći lepeti krila.

POBJEDNIČKI POHOD

od početka kroz pitanje i dalje u svršetak

početak:

vojska je ep i blistanje epohe
vojska se probija kroz vatru
tražeći svoje vlastito vrijeme
vlastiti izvor i izraz

*i što se
onda
vojska
pita:*

dokle sve i do kojeg ruba
produžava se naša borba
muževna ali lišena smisla
jer se vrti vječito
oko smrti.

i dalje:

gdje su oni koje već godinama, stoljećima
bez prestanka u mržnji
gonimo oko svijeta
i što su vazda daleko jer su toliko brži.

svršetak:

i dok se horizonti bez nade

i dalje prazni i prvi
u istim suncima i istim prilikama udaljuju
nedomašeni zamah sve je opasniji za nju.
i on će je na koncu survati u propast.

PROSTRANO SAGORIJEVANJE

u vode u oazi
ulaze sjene rijeka
u maštalačkoj aziji
širi se jeka vjetra.

iza i prije mene
umorna pusta ravnica.
osjećam srušeno vrijeme
i razvaline lica.

i onda pun tišine
bježim od sebe u dim.
a kada oganj umre
od pepela poludim.

PUT PREMA KRAJU PUTA

i jer se radi tu o plovidbi,
kada smo prošli olujno gorje
i stigli u dolinu ruža
ocean mirisnoga mira
nama na obzoru je plovdiv
na obzoru je grad il brod
siv od pepela
već davno spaljen
grad koji neće moći dalje
onako raskliman i prastar
u toj ravnici zaustavljen.
spališe mrtvo tijelo grada
broda izjedenog od sumnje
grada kljastog i nepomičnog
grada što crknu kao pseto
na putu prema kraju puta
u jedno strašno, prašno ljeto.
a vi, vi ništa niste vidjeli
jer slab je domet vašeg oka
i nasumce dati pridjevi
maglovit, nepoznat i mokar
lepršali su oko vas
ko neke promašene ptice
na ime nepoznatog kraja.
a put je štur i dugotrajan.

BITKA

tu ne puši se hašiš
krv se puši
i već si drugi
kad se mača mašiš

a kad u rami drame
bez glave gledamo sablju
gdje nam se penje
na rame

naše umorne oči
ruše se na po čina
korake izuvamo
idemo na počinak.

INDICIJE NA INICIJALIMA

1

inicijali od provincije
lanjski prirodni put
ako je sunce i suncokret
put nije maska
od indijanca
aztek
dopustite u ime komandanta
da kažem
bacite koplje
i zapalite auto

2

u gromu počiva
mnoga naprava za pogled iz gladi i mraza
kočija od tananih sočiva
brusi surovi bazalt

indijanac
indigo
što te množi i spali
i zapaljeni indi grob
i vatirani pariz

još moja planska krv korača
dugo kroz ritam parola
ljubim punim ustima prakćer
i njezin pakleni bol-art

POGREB

odlažem pogled – i odlazim proklet
i glas mi bude od nerava – neravan
plač kad su zabijali čavle
bio je nalik na crne čavke

bilo je crno od batina veče
i razlupana šaka groma
hladne i mračne kiše zveče
po golim zjenicama kroma.

KLIŠEJ
KIŠE

s trga od sata
niz prašku i vlašku
išla je kiša
ko limena glazba.

meni se čula
ko sazvučje miševa
il sjenka dima
preko lišaja.

il šuplje vrijeme
kroz praaazan prostor
koje se laže
i poništava.

SENTIMENTALNO PRODUCIRANJE

kad pjesnik da se opet lopta
sa svojim licem – nema volje
pušta nova čuvstva
ko novac u opticaj
i plovi sam
ususret proljeću.

ali proljeću nigdje traga
samo more što grize i grmi
i grad sagrađen sa zlatom ljeta
sablasno odsijeva u munjama krvi.

pjesnik se predaje svome bolu
glad i bolest vode rasprostiru se naokolo
on godinama prognan iz života
prolazi kroz legende
i govor.

DŽINGIS-KAN

svjetlost brusi vječito nebo
konjanike brzina čita
osvajačku temu džin razrađuje:
napinje lukove stabla
nosi mora preko brda
sjevernih šuma gusta brada
biserne ogrlice juga
područja jesu
gdje glas od gvožđa
zagrmi:
ja sam džingis
svirepi se diže vođa
smrt mu posta krvni rođak

ZATIŠJE 1

jedan

ne vidim ništa

dva

vrlo konkretno vidim stvari
melodiozni žustri predak
komunicira kroz herbarij
kojeg uzimam na pregled

tri

i znam da nisam za taj ogled
suviše štur i odveć mračan
da l su me zemlje vidjet mogle
kroz koje sumorno koračam

četiri

za sebe privežem tu zemlju
i ona pokornički stoji

imam u sebi govor spremljen
jedan govornički tloris

pet

gigantski uzlet velikana
sad dominira cijelim svijetom
kolona vatre i duhana
služi se zadnjom cigaretom